

Η κυνηγητική δραστηριότητα στο νησί της Κύπρου

Π. Καρανικόλα, Σ. Ταμπάκης, Γ. Τσαντόπουλος, και Σ. Καρτανά

Τμήμα Δασολογίας και Διαχείρισης Περιβάλλοντος και Φυσικών Πόρων Δημοκρίτειο
Πανεπιστήμιο Θράκης, Πανταζίδου 193, 68200 Ορεστιάδα, Ελλάδα,
email: pkaranik@fmenr.duth.gr

Περίληψη

Στην παρούσα εργασία αναλύονται τα προσωπικά χαρακτηριστικά των κυνηγών και η κυνηγητική τους δραστηριότητα στο νησί της Κύπρου. Η έρευνα διενεργήθηκε με τη βοήθεια ερωτηματολογίου. Σύμφωνα μ' αυτήν οι κυνηγοί είναι ικανοποιημένοι από την κυνηγητική τους δραστηριότητα που αποτελεί όχι μόνο τρόπο ζωής αφού το ασκούν για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο από 10 χρόνια, αλλά αποτελεί και θέμα των συζητήσεων τους. Πηγαίνουν συνήθως στο κυνήγι με παρέα, 2 φορές την εβδομάδα και έχουν κυνηγητικό σκύλο. Διαθέτουν στην πλειοψηφία τους δίκαννο με κάθετες κάννες και η συνηθισμένη απόσταση που διανύουν είναι 10-20 χιλ. Περισσότερο επιθυμητά θηράματα θεωρούν την τσίχλα, το λαγό και την πέρδικα.

Λέξεις κλειδιά: κυνήγι, ερωτηματολόγιο, αξιολόγηση θηραμάτων, Κύπρος, διαβηματική ανάλυση.

Εισαγωγή

Ο άνθρωπος από τα προϊστορικά χρόνια χρησιμοποιούσε το κυνήγι για να προμηθευτεί τροφή, εργαλεία, ρουχισμό, αλλά και την προστασία του καταλύματός και της σοδιάς του αργότερα (Belova 2011). Το κυνήγι όμως σήμερα έχει περισσότερο τα χαρακτηριστικά της αναψυχής, της ευχαρίστησης στην κοινωνική ζωή και λιγότερο της προμήθειας τροφής (Τσαχαλίδης κ.α. 1998, Τσαχαλίδης 2003). Επίσης ως δραστηριότητα δασικής αναψυχής συμβάλλει σημαντικά στην περιφερειακή ανάπτυξη πολλών περιοχών και συνδέεται με πλήθος επαγγελμάτων (Χαλικιάς κ.α. 2004). Στο κυνήγι οφείλουν την ύπαρξη τους σημαντικός αριθμός βιομηχανιών και βιοτεχνιών που παράγουν κυνηγητικά είδη (όπλα, φυσίγγια, διόπτρες, ματισμός, κλπ.). Αλλά και σε τοπικό επίπεδο το κυνήγι έχει ιδιαίτερη οικονομική σημασία γιατί σ' αυτό οφείλουν τη δραστηριότητα τους ξενοδοχεία, εστιατόρια, πρατήρια βενζίνης, καθώς και πολλές άλλες εγκαταστάσεις που εξυπηρετούν τους κυνηγούς (Μπακαλούδης και Βλάχος 2009). Το κυνήγι όμως αποτελεί εργαλείο διαχείρισης της άγριας πανίδας για την καλύτερη διατήρηση της υγείας των πληθυσμών τους και της προστασίας των ενδιαιτημάτων τους (Campbell and Mackay 2009, Μπίρτσας κ.α. 2006, Belova 2006). Στην Κύπρο υπάρχουν 47000 κυνηγοί οι οποίοι ετησίως δαπανούν 200 περίπου εκατομμύρια ευρώ (άδειες, μετακινήσεις, εξοπλισμός, κλπ.). Η αναλογία κυνηγών ανά κάτοικο στην Κύπρο είναι 1:17 (Παπαγεωργίου 1985).

Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι να σχηματίσουμε μια γενικότερη άποψη σχετικά με την κυνηγητική δραστηριότητα των Κύπριων κυνηγών αλλά και τη διερεύνηση των χαρακτηριστικών τους σχετικά με τη συχνότητα και τον τρόπο άσκησης του. Υπάρχουν αντίστοιχες εργασίες για την Ελλάδα που αναφέρονται στις απόψεις των κυνηγών σχετικά με την δραστηριότητα της θήρας (Τσαχαλίδης και Τσαντόπουλος 1998, Σώκος κ.α. 2002, Αραμπατζής και Ανάγνος 2003, Τσαχαλίδης κ.α. 2003, Χαλικιάς κ.α. 2004).

Μέθοδος έρευνας

Η έρευνα πραγματοποιήθηκε το 2008 έως 2009 με τη βοήθεια προσωπικών συνεντεύξεων. Περιοχή έρευνας αποτέλεσε η Κύπρος. Ως μέθοδος δειγματοληψίας εφαρμόστηκε η απλή τυχαία δειγματοληψία (Μάττης 2001, Καλαματιανού 2000). Η εκτίμηση της αναλογίας του πληθυσμού και του τυπικού σφάλματος της (s_p), δίνονται από τους τύπους της απλής τυχαίας δειγματοληψίας. Ο υπό έρευνα «πληθυσμός» είναι το σύνολο των κυνηγών της Κύπρου. Το μέγεθος του δείγματος υπολογίστηκε σε 385 κυνηγούς με τη βοήθεια προ-δειγματοληψία (50 κυνηγών).

Για την πολυθεματική μεταβλητή αξιολόγηση θηραμάτων εφαρμόστηκε η μέθοδος της παραγοντικής ανάλυσης. Η παραγοντική ανάλυση είναι μια στατιστική μέθοδος που έχει σκοπό να διερευνήσει την ύπαρξη παραγόντων κοινών ανάμεσα σε μια ομάδα μεταβλητών (Σιάρδος 1999). Ειδικότερα χρησιμοποιήθηκε η μέθοδος των κύριων συνιστωσών (principal components). Η περιστροφή της μήτρας των κύριων παραγόντων πραγματοποιήθηκε με τη μέθοδο της περιστροφής μέγιστης διακύμανσης του Kaiser.

Για τη στατιστική τμηματοποίηση των κυνηγών σε δεδομένες διακριτές ομάδες (συστάδες) ανάλογα με τους παράγοντες προτίμησης των θηραμάτων που προέκυψαν από την παραγοντική ανάλυση (συνεχής μεταβλητές) και χαρακτηριστικών της κυνηγητικής δραστηριότητας (κατηγορικές μεταβλητές) επιλέχθηκε η μέθοδος της διαβηματικής ανάλυσης σε συστάδες (Two Step Cluster Analysis). Αποτελεί ένα διερευνητικό εργαλείο που αποσκοπεί να προσδιορίσει συστάδες ομοειδών αντικειμένων από ένα μεγάλο αριθμό παρατηρήσεων (SPSS 2003).

Επιπλέον με τη βοήθεια του ελέγχου X^2 του Pearson, διερευνήθηκε η σχέση μεταξύ άλλων μεταβλητών και της κάθε συστάδας ξεχωριστά. Με αυτό τον τρόπο προσδιορίστηκε με μεγαλύτερη ακρίβεια η ταυτότητα κάθε συστάδας. Για τις παραπάνω αναλύσεις χρησιμοποιήθηκε το στατιστικό πακέτο SPSS.

Αποτελέσματα και συζήτηση

Οι κυνηγοί δηλώνουν σε ποσοστό 43,6% ($s_p=0,0254$) ικανοποιημένοι από την κυνηγητική τους δραστηριότητα. Πολύ ικανοποιημένοι δηλώνουν 23,1% ($s_p=0,0215$), απόλυτα ικανοποιημένοι 16,4% ($s_p=0,0188$), ενώ 12,2% ($s_p=0,0167$) λίγο και 4,7% ($s_p=0,0108$) καθόλου ικανοποιημένοι. Το κυνήγι είναι γι' αυτούς τρόπος ζωής και αποτελεί θέμα συζήτησης σε ποσοστό 28,8% ($s_p=0,0231$) πάρα πολύ, 27,3% ($s_p=0,0227$) πολύ, 24,7% ($s_p=0,0220$) αρκετά, 17,1% ($s_p=0,0192$) λίγο και 2,1% ($s_p=0,0073$) καθόλου.

Η κυνηγητική δραστηριότητα γίνεται συνήθως με παρέα (61,8%, $s_p=0,0248$), ενώ όπως τύχει ή το μοναχικό κυνήγι λαμβάνει μικρότερη αποδοχή (27,5%, $s_p=0,0228$ και 10,6%, $s_p=0,0157$ αντίστοιχα). Μάλιστα το 66,2% ($s_p=0,0241$) των κυνηγών δηλώνει ότι ο πατέρας τους ήταν κυνηγός και το 33,6% ($s_p=0,0241$) όχι. Το 31,4% ($s_p=0,0237$) ασχολείται με το κυνήγι έως και 10 χρόνια, το 33,8% ($s_p=0,0241$) από 11 έως 20, το 20,8% ($s_p=0,0207$) από 21 έως 30, το 11,2% ($s_p=0,0161$) από 31 έως 40 και 2,9% ($s_p=0,0085$) των κυνηγών περισσότερα από 40 χρόνια.

Εντούτοις, χαρακτηρίζουν την πυκνότητα των κυνηγών μεγάλη (39,5%, $s_p=0,0249$) και πολύ μεγάλη (31,9%, $s_p=0,0238$). Μέτρια την χαρακτηρίζει το 22,6% ($s_p=0,0213$) και μικρή έως πολύ μικρή το 3,9% ($s_p=0,0099$) και 2,1% ($s_p=0,0073$) αντίστοιχα. Επίσης, το 39% ($s_p=0,0249$) χαρακτηρίζει το κυνήγι ακριβό και το 19,5% ($s_p=0,0202$) πολύ ακριβό. Μέτριου κόστους το χαρακτηρίζει το 37,7% ($s_p=0,0247$) και φθινό ή πολύ φθινό το 3,1% ($s_p=0,0089$) και 0,8% ($s_p=0,0045$) αντίστοιχα.

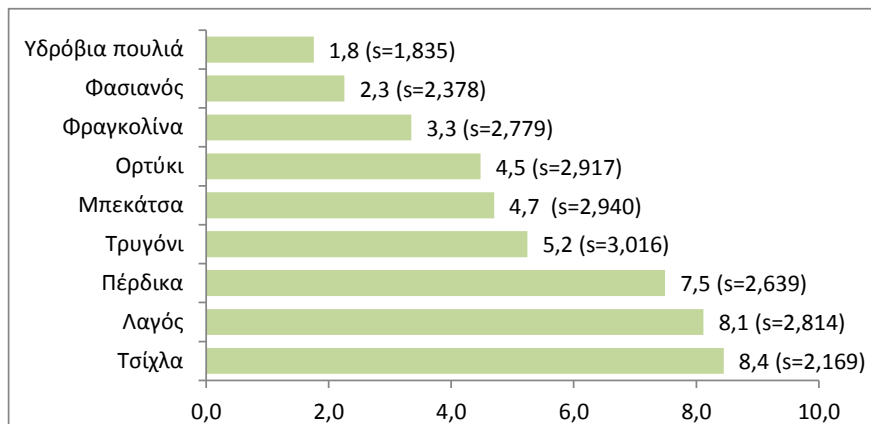
Η συχνότητα εξόδου για κυνήγι είναι μεγάλη. Ποσοστό 48,8% ($s_p=0,0255$) των κυνηγών βγαίνει δυο φορές την εβδομάδα, 37,1% ($s_p=0,0247$) μια φορά την εβδομάδα, 10,1% ($s_p=0,0154$) κάποιες φορές το μήνα, 1,8% ($s_p=0,0068$) κάποιες φορές το χρόνο και 2,1% ($s_p=0,0073$) σπάνια. Για κάθε έξοδο, η διάρκεια του κυνηγιού, έως και 4 ώρες δηλώνει ότι κυνηγάει το 34,8% ($s_p=0,0243$), από 4,1 έως 6 ώρες το 39,5% ($s_p=0,0249$) και περισσότερες

από 6 ώρες το 25,7% ($s_p=0,0223$). Ενώ η απόσταση μετακίνησης είναι για το 14,8% ($s_p=0,0181$) των κυνηγών έως 5 Km, το 16,9% ($s_p=0,0191$) από 5,1 έως 10 Km, 19% ($s_p=0,0200$) από 10,1 έως 20 Km, 32,2% ($s_p=0,0238$) από 20,1 έως 50 Km και 17,1% ($s_p=0,0192$) περισσότερα από 50 Km.

Η συχνότητα επίσκεψης σε σκοπευτήριο είναι για το 66,2% ($s_p=0,0241$) των κυνηγών σπάνια, το 20% ($s_p=0,0204$) κάποιες φορές το χρόνο, το 10,1% ($s_p=0,0154$) κάποιες φορές το μήνα και το 3,6% ($s_p=0,0096$) κάποιες φορές την εβδομάδα.

Το 63,1% ($s_p=0,0246$) των κυνηγών έχει στην κατοχή του σκύλο, ενώ το 36,9% ($s_p=0,0246$) όχι. Μάλιστα το 40,3% ($s_p=0,0250$) των κυνηγών έχουν σκυλούς ιχνηλάτες με μ.ο.=1,87 σκύλους, το 26% ($s_p=0,0224$) έχουν πουλόσκυλα με μ.ο.=1,47 σκύλους και το 11,2% ($s_p=0,0161$) έχουν κάποιο άλλο σκύλο με μ.ο. 1,49 σκύλους ανά ιδιοκτήτη.

Το 5,7% ($s_p=0,0118$) των κυνηγών έχουν στην κατοχή τους μονόκαννο όπλο με μ.ο.=1,05 ανά κάτοχο, το 7% ($s_p=0,0130$) έχουν δίκαννο με κόκορα με μ.ο.=1,11, το 50,4% ($s_p=0,0255$) έχουν δίκαννο με παράλληλες κάννες με μ.ο.=1,34 και το 75,1% ($s_p=0,0221$) έχουν δίκαννο με κάθετες κάννες με μ.ο.=1,40. Το κυνήγι με καραμπίνες απαγορεύεται στην Κύπρο, επομένως κανένας κυνηγός δεν διαθέτει τέτοιο όπλο. Σχετικά με την ερώτηση από ποιον έχουν επηρεαστεί για την αγορά του τελευταίου τους όπλου, το 35,6% ($s_p=0,0244$) δηλώνει από το φιλικό περιβάλλον, το 17,4% ($s_p=0,0193$) μετά από τυχαία δοκιμή, το 14,5% ($s_p=0,0180$) από άλλους κυνηγούς, το 11,2% ($s_p=0,0161$) από εμπόρους και πωλητές, το 4,7% ($s_p=0,0108$) από διαφήμιση και το 16,6% ($s_p=0,0190$) από κάποιο άλλο λόγο.

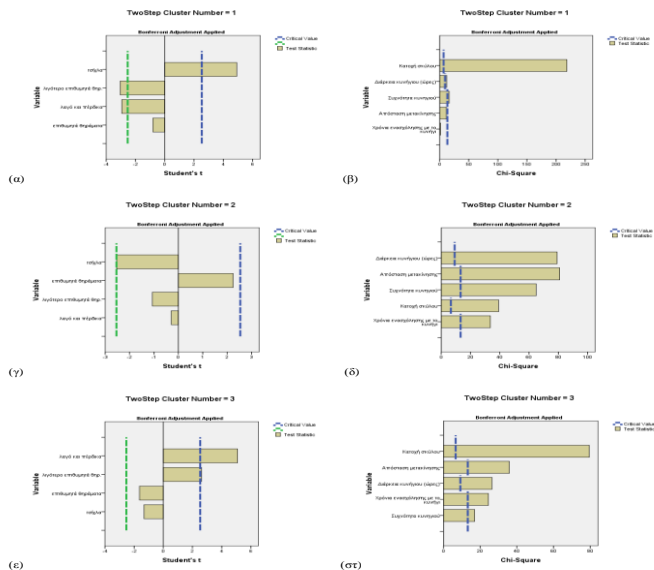
Εικόνα 1. Προτίμηση των θηραμάτων από τους κυνηγούς (αξιολόγηση από το 1 έως το 10).

Στο Σχήμα 1 παρατίθεται η αξιολόγηση των θηραμάτων από τους κυνηγούς ανάλογα με το πόσο προτιμούν το κυνήγι τους. Έτσι τα περισσότερα επιθυμητά θηράματα είναι η τσίχλα, ο λαγός, η πέρδικα. Το τρυγόνι, η μπεκάτσα και το ορτύκι αποτελούν επιθυμητά θηράματα, ενώ λιγότερο επιθυμητά είναι η φραγκολίνα, ο φασιανός και τα υδρόβια πουλιά. Στην παραπάνω πολυθεματική μεταβλητή πριν προχωρήσουμε στην εφαρμογή της παραγοντικής ανάλυσης έγιναν οι απαραίτητοι έλεγχοι. Στο Πίνακα 1 βλέπουμε ότι οι παράγοντες που εξήχθησαν είναι τέσσερις. Οι μεταβλητές που «ανήκουν» σε κάθε παράγοντα είναι εκείνες για τις οποίες το φορτίο (στήλες 1, 2, 3) είναι μεγαλύτερο (από την τιμή 0,5) στο παράγοντα αυτό. Έτσι τον πρώτο παράγοντα τον ονομάζουμε ως «λιγότερο επιθυμητά θηράματα», το δεύτερο ως «επιθυμητά θηράματα», τον τρίτο ως «περισσότερο επιθυμητά θηράματα - λαγός και πέρδικα» ή «λαγός και πέρδικα» και το τέταρτο «περισσότερο επιθυμητά θηράματα - τσίχλα» ή «τσίχλα».

Εφαρμόζοντας το πρόγραμμα της διαβηματικής ανάλυσης σε συστάδες, ταξινόμησε τις παρατηρήσεις σε τρεις συστάδες, ως άριστη λύση. Ειδικότερα από τις 385 παρατηρήσεις, ποσοστό 34,8% εντάσσεται στην πρώτη συστάδα, 29,9% στη δεύτερη και 35,3% στην τρίτη συστάδα. Ως προς τη σχετική σημασία των μεταβλητών (συνεχών και κατηγορικών) στο σχηματισμό των συστάδων, οι απεικονίσεις του Σχήματος 2 παρέχουν διαγραμματικά τους στατιστικούς ελέγχους σημαντικότητας. Οι μεταβλητές είναι σημαντικές στη δημιουργία της συστάδας όταν η στατιστική τιμή υπερβαίνει την κριτική τιμή.

Πίνακας 1. Πίνακας με τις επιβαρύνσεις των παραγόντων, πριν και μετά την περιστροφή, σχετικά με την προτίμηση θηραμάτων από τους κυνηγούς. Τα φορτία με έντονη γραμματοσειρά φανερώνουν ποιες μεταβλητές περιλαμβάνονται σε κάθε παράγοντα.

Μεταβλητή	Επιβαρύνσεις των παραγόντων							
	πριν την περιστροφή				μετά την περιστροφή			
	1	2	3	4	1	2	3	4
Υδρόβια πουλιά	0,615	0,083	-0,419	0,444	0,862	-0,003	-0,092	0,087
Φασιανός	0,726	0,011	-0,268	0,199	0,766	0,208	0,063	-0,065
Φραγκολίνα	0,746	-0,216	-0,082	0,044	0,632	0,248	0,324	-0,216
Ορτύκι	0,547	0,460	0,128	-0,335	0,192	0,772	-0,075	0,025
Τρυγόνι	0,359	0,613	0,325	-0,186	0,023	0,731	-0,079	0,324
Μπεκάτσα	0,625	-0,102	0,160	-0,373	0,234	0,554	0,328	-0,312
Πέρδικα	0,252	-0,340	0,638	0,356	0,072	-0,025	0,780	0,313
Λαγός	0,268	-0,692	0,357	-0,098	0,014	-0,041	0,762	-0,324
Τσίγλα	-0,065	0,535	0,451	0,475	-0,052	0,128	0,005	0,837

Εικόνα 2. Διαγραμματικές απεικονίσεις στατιστικών ελέγχων μεταβλητών κατά συστάδα.

Ειδικότερα τα χαρακτηριστικά των συστάδων παρατίθενται στον Πίνακα 2. Μάλιστα γίνεται κατανοητό γιατί η τσίγλα αποτελεί το σημαντικότερο θήραμα. Η απάντηση είναι ότι το προτιμούν οι κυνηγοί που δεν έχουν σκύλο στην κατοχή τους. Από τον έλεγχο του χ^2 του Pearson, μεταξύ άλλων χαρακτηριστικών των κυνηγών και των τριών συστάδων, διαπιστώθηκε ότι υπάρχει για κάθε ζευγάρι στατιστική σημαντικότητα ($\alpha < 0,005$). Η σχέση τους παρατίθεται στο κάτω μέρος του Πίνακα 2.

Πίνακας 2. Ερμηνεία των παρατηρήσεων των συστάδων.

Μεταβλητές	Συστάδα 1	Συστάδα 2	Συστάδα 3
Προτίμηση θηραμάτων	τσίγλα	επιθυμητά (τρυγόνι, μπεκάτσα, ορτύκι)	λαγός και πέρδικα + λιγότερο επιθυμητά (φραγκολίνα, φασιανός, υδρόβια πουλιά)
Χρόνια ενασχόλησης με το κυνήγι	ενδιάμεσοι κυνηγοί (1-20 χρόνια)	παλαιότεροι κυνηγοί (11-30 χρόνια)	νεώτεροι κυνηγοί (1-10 χρόνια)
Συχνότητα κυνηγιού	1 φορά την εβδομάδα	2 φορές την εβδομάδα	1 φορά την εβδομάδα
Απόσταση μετακίνησης	ενδιάμεσες (10,1 έως 50Km)	μεγαλύτερες (20,1 έως >50Km)	μικρότερες (5,1 έως 10Km)
Διάρκεια κυνηγιού	ενδιάμεση (έως 6 ώρες)	περισσότερες (>6 ώρες)	λιγότερες (έως και 4 ώρες)
Κατοχή σκύλου	όχι	ναι	ναι
<i>Με τη βοήθεια του ελέγχου χ^2 του Pearson</i>			
Πατέρας κυνηγός	όχι	ναι	ναι
Ικανοποίηση από το κυνήγι	ικανοποιημένος	απόλυτα ικανοποιημένος	απόλυτα ικανοποιημένος και ικανοποιημένος
Θέμα συζήτησης	λίγο	πάρα πολύ	αρκετά
Κόστος κυνηγιού	μέτριο	πολύ ακριβό	ακριβό έως μέτριο

Συμπεράσματα - Προτάσεις

Η πλειοψηφία των κυνηγών της Κύπρου παρ' ότι βρίσκουν μεγάλη ως πολύ μεγάλη την πυκνότητα των κυνηγών και ακριβό ως πολύ ακριβό το κυνήγι εκφράζουν την ικανοποίηση τους από την κυνηγετική δραστηριότητα που αποτελεί όχι μόνο τρόπο ζωής αλλά και θέμα συζήτησής τους. Στην πλειοψηφία τους κυνηγούν με παρέα και ασκούν την δραστηριότητα αυτή για διάστημα 11-20 χρόνια, ενώ και ο πατέρας τους ήταν και αυτός κυνηγός. Η έξοδος τους για κυνήγι διαρκεί 4-6 ώρες και πραγματοποιείται συνήθως 1-2 φορές την εβδομάδα και διανύουν απόσταση 10-20χιλ. για το σκοπό αυτό. Οι περισσότεροι κυνηγοί έχουν στην κατοχή τους σκύλο ιχνηλάτη και το όπλο τους είναι δίκαννο με παράλληλες κάνες. Για την επιλογή του όπλου τους επηρεάστηκαν από το φιλικό τους περιβάλλον. Ως πιο επιθυμητά θηράματα θεωρούν την τσίγλα, το λαγό και την πέρδικα.

Οι κυνηγοί της Κύπρου δε συμπεριφέρονται με τον ίδιο τρόπο στην επιλογή του περισσότερο επιθυμητών θηραμάτων. Εντοπίστηκαν τρεις τύποι κυνηγών, οι παθιασμένοι κυνηγοί, οι νεοφώτιστοι κυνηγοί και οι κυνηγοί τσίγλας ή κυνηγοί χωρίς κυνηγητικό σκύλο.

Οι παθιασμένοι κυνηγοί χαρακτηρίζονται από το ότι κυνηγούν περισσότερες ώρες, συχνότερα, διανύοντας μεγάλες αποστάσεις για τον εντοπισμό καλύτερων κυνηγότοπων και φυσικά ξοδεύοντας περισσότερα χρήματα. Το κυνήγι γι' αυτούς είναι τρόπος ζωής, νιώθουν απόλυτα ικανοποιημένοι όταν κυνηγούν, έμαθαν να κυνηγούν δίπλα στον πατέρα τους και το

κυνήγι υπάρχει στην καθημερινότητα τους ως θέμα συζήτησης. Τους αρέσει το κυνήγι τρυγονιού, μπεκάτσας και ορτυκιού. Το τρυγόني και το ορτύκι βρίσκονται στα πεδινά και ταιριάζει στα μεγαλύτερης ηλικίας άτομα επειδή δεν έχει πολύ περπάτημα. Η μπεκάτσα βρίσκεται στα ορεινά και είναι αναγκαία η εμπειρία και η καλή φυσική κατάσταση των κυνηγών. Ο σκύλος είναι αναγκαίος για να φέρει τα θηράματα αν κτυπηθούν και για να «σηκώσει» την μπεκάτσα κατά το κυνήγι.

Οι νεοφώτιστοι κυνηγοί χαρακτηρίζονται από το ότι κυνηγούν λιγότερες ώρες και σε μικρότερες αποστάσεις. Καθοδηγούνται στο κυνήγι από τον πατέρα τους και τείνει το κυνήγι να γίνει τρόπος ζωής τους. Κυνηγούν ότι τρέχει και πετάει, κυρίως σε περιοχές κυνηγιού πέρδικας, λαγού και φραγκολίνας που είναι ίδιες χωρικά και με τους ίδιους κανόνες ενδημικού θηράματος για το νησί της Κύπρου. Αποτελούν τη δεξαμενή των παθιασμένων κυνηγών και γι' αυτό έχουν πολλά κοινά μ' αυτούς.

Οι κυνηγοί τσίχλας ή κυνηγοί χωρίς κυνηγητικό σκύλο, δηλώνουν την μικρότερη ικανοποίηση από το κυνήγι. Απαρτίζονται από κυνηγούς που ο πατέρας τους συνήθως δεν είναι κυνηγός, ενώ δεν διαθέτουν κυνηγητικό σκύλο. Αν κάποιος ξεκινήσει το κυνήγι, χωρίς να έχει κάποιον να τον καθοδηγήσει, το συγκεκριμένο κυνήγι αποτελεί μια καλή επιλογή. Εντούτοις, το κυνήγι της τσίχλας (καρτέρι ή περπατητό), είναι δύσκολο, απαιτητικό, χρειάζεται σκοπευτική δεινότητα, σωστή επιλογή φυσιγγίων και όπλου. Έτσι βλέπουμε ότι η ομάδα απαρτίζεται από νέους αλλά και μεγαλύτερης ηλικίας κυνηγούς που τους έχει κερδίσει το συγκεκριμένο θήραμα.

Επισημαίνεται ότι καλό είναι να πραγματοποιούνται τέτοιου είδους έρευνες σε τακτά χρονικά διαστήματα και τα στοιχεία καθώς και τα συμπεράσματα που απορρέουν να βρίσκονται στη διάθεση τόσο της Υπηρεσίας Θήρας όσο και των άλλων αρμόδιων φορέων που θα συμβάλλουν στη λήψη μέτρων για την ορθότερη και αποτελεσματικότερη οργάνωση της θηραματικής δραστηριότητας στο νησί της Κύπρου.

Βιβλιογραφία

- Αραμπατζής Γ. και Ανάγνος 2003. Διερεύνηση των απόψεων των κυνηγών για τη διαχείριση και ανάπτυξη των θηραματικών πόρων. Γεωτεχνικά Επιστημονικά Θέματα, 14, Σειρά II, 1:15-21.
- Belova O. 2011. Game under Spotlight: Scientific and practical knowledge in Game and Wind Management in 2911. Baltic Forestry 17(2): 237-239.
- Belova O. 2006. Game Management State and Topicalities in the Context of Small- Scale Forestry in Lithuania. Baltic Forestry, 12 (2): 243-251.
- Campbell M. and Mackay K. 2003. Attitudinal and Normative Influences on Support for Hunting as a Wildlife Management and Strategy. Human Dimensions of Wildlife: An International Journal Vol.8, Issue 3: 181-198.
- Campbell M. and Mackay K. 2009. Communicating the Role of Hunting for Wildlife Management. Human Dimensions of Wildlife: An International Journal Vol.14, Issue 1: 21-36.
- Καλαματιανού, Α.Γ., 2000. Κοινωνική Στατιστική, Μέθοδοι Μονοδιάστατης Ανάλυσης. Εκδόσεις «Το Οικονομικό», Αθήνα.
- Μάτης, Κ. Γ. 2001. Δασική Δειγματοληψία. Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Ξάνθη
- Μπακαλοῦδης Δ. και Βλάχος Χ., 2009. Διαχείριση Άγριας Πανίδας: Θεωρία και Εφαρμογές. Εκδόσεις Τζιόλα, Θεσσαλονίκη 288 σελ.
- Μπίρτσας Π., Δέλλιος Γ., Σώκος Χ. και Σκορδάς Κ., 2006. Κυνηγητικό Εγχειρίδιο 2006. Έκδοση της Κυνηγητικής Ομοσπονδίας Μακεδονίας Θράκης, Θεσσαλονίκη 318 σελ.
- Παπαγεωργίου Ν., 1985. Βιολογία Άγριας πανίδας, Εκδόσεις university Studio Press. Θεσσαλονίκη.
- Σιάρδος, Γ. Κ. 1999. Μέθοδοι Πολυμεταβλητής Στατιστικής Ανάλυσης. Μέρος Πρώτο «Διερεύνηση σχέσεων μεταξύ μεταβλητών» Εκδόσεις Ζήτη. Θεσσαλονίκη.

- SPSS (2008). SPSS Categories 16. A Software Package, version 16.0, Chicago: SPSS Inc.
- Σώκος Χ., Σκορδάς Κ. και Μπίρτσας Π., 2002. Αξιολόγηση της θήρας και διαχείριση του λαγού (*Lepus europaeus*) στα λιβαδικά οικοσυστήματα. 3^ο Πανελλήνιο Λιβαδοπονικό Συνέδριο. Ελληνική Λιβαδοπονική Εταιρεία .Καρπενήσι 4-6 Σεπτεμβρίου 2002, 131-139.
- Τσαχαλίδης Ε., Γαλατσίδα Σ. και Τσαντόπουλος Γ., 1998. Χαρακτηριστικά των κυνηγών της κυνηγετικής περιφέρειας Μακεδονίας - Θράκης . Επιστημονική Επετηρίδα του Τμήματος Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος του Α.Π.Θ. Τόμος ΜΑ/2, σελ.1345-1356.
- Τσαχαλίδης Ε. και Τσαντόπουλος Γ. 1998. Χαρακτηριστικά των κυνηγών και σχέσεις αυτών με την κατοχή και το είδος του κυνηγετικού σκύλου. Επιστημονική Επετηρίδα του Τμήματος Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος του Α.Π.Θ. Τόμος ΜΑ/2, σελ.1191-1206.
- Τσαχαλίδης Ε. 2003. Διαχρονική εξέλιξη των αδειών θήρας στη Μακεδονία και Θράκη κατά το διάστημα 1975-2000. Γεωτεχνικά Επιστημονικά Θέματα. Τόμος 14(3):41-48.
- Τρακόλης Δ. 1984. Έρευνα με ερωτηματολόγιο για το κυνήγι στην περιοχή του Δασαρχείου Ιωαννίνων. Δασική Έρευνα, Τόμος V, Τεύχος 1, 5-39.
- Χαλικιάς Μ., Αραμπατζής Γ. και Σούτσας Κ., 2004. Αποτελέσματα σχετικά με τα κοινωνικοοικονομικά χαρακτηριστικά των κυνηγών της Επαρχίας Αλωπίας του Ν. Πέλλας με τη βοήθεια της λογιστικής (logistic) παλινδρόμησης. 17^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Στατιστικής 439-447.

The hunter activity in the island of Cyprus

P. Karanikola, S. Tampakis, G. Tsantopoulos and S. Kartana

Department of Forestry and Management of the Environment and Natural Resources,
Democritus University of Thrace, Orestiada, Greece
email: pkaranik@fmenr.duth.gr

Abstract

In the present paper analyzed the personal characteristics and the hunting activity of the hunters in the island of Cyprus. The research was carried out with the help of a questionnaire. According to this research the hunters are satisfied with their hunting activity in the island. The hunting constitutes a way of life for them and they go for hunting with company, twice a week travelling for 10-20 km. They have dog and a rifle. As the most desirable games they prefer mistle thrush, hare and partridge.

Key words: Hunting activity, island of Cyprus, game evaluation, questionnaire, two step analysis.